

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวานตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตนเองกับผู้เดียว มองดูกันและกันด้วยสายตาของความเป็นพี่น้อง เพศชายและลูกจะไม่สังเกตเห็นร่างกาย สายตาของลูกจะไม่เสียหายไปและจะมีพลังในคำพูดของลูก

คำถาม: พ่อเป็นหนี้ลูก ๆ หรือลูก ๆ นั้นเป็นหนี้พ่อ?

คำตอบ: ลูก ๆ นั้นคือผู้ที่มีสิทธิ์และพ่อนั้นก็เป็หนี้ลูก ลูก ๆ ได้ทำทานและพ่อก็จะต้องให้หนึ่งร้อยเท่าตอบแทนจากสิ่งเหล่านั้น ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกให้ในนามของพระเจ้าลูกได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปของลูก ลูกให้ข้าวหนึ่งกำมือ และกลายเป็นนายของโลกและดังนั้นลูกควรที่จะมีความใจกว้างอย่างยิ่ง อย่าได้มีความคิดว่า “ฉันได้ให้แก่บาบา”

โอมชานติ ลูกต้องอธิบายที่พิพิธภัณฑสถานและนิทรรศการว่านี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ คิดและดังนั้นลูกต้องอธิบายแก่ทุกคนอย่างมากมายว่านี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด สถานที่ของงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือพิพิธภัณฑสถาน ผู้คนมากมายก็ไปที่นั่นแต่มีลูก ๆ ที่มีค่าต่องานรับใช้ที่ตื้นเขินนิดมาก ศูนย์ทั้งหมดคือสถานที่ของงานรับใช้ ที่ศูนย์ในเดลีก็มีการเขียนไว้ว่า: พิพิธภัณฑสถานจิต นั้นไม่ใช่ความหมายที่ถูกต้องของสิ่งนี้ ผู้คนมากมายถามคำถามแก่ลูก: ท่านกำลังทำงานรับใช้อะไรเพื่อบาร์ด? พระเจ้าพูด: นี่คือน้ำ ในเวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันลูกไม่ได้เป็นของป่าหรือสวนเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะไปสู่สวน ลูกกำลังเปลี่ยนอาณาจักรนี้ของราวันให้กลายเป็นอาณาจักรของราม ผู้คนก็ถามลูกว่าลูกนั้นสามารถที่จะดูแลค่าใช้จ่ายของลูกได้อย่างเพียงพออย่างไร บอกพวกเขา: พวกเราปีเคได้ดูแลค่าใช้จ่ายอย่างเพียงพอด้วยตนเอง อาณาจักรของรามนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ท่านสามารถที่จะมาเป็นเวลาสองสามวันและทำความเข้าใจสิ่งที่พวกเรากำลังทำและเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเรา ผู้คนเหล่านั้นไม่เชื่อในอำนาจในการปกครองและเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้จับสินการปกครองของราชา ในเวลานี้พวกเขาเองนั้นก็ได้กลับมาหาโมประธานและเหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่ได้เป็นที่ชอบ ตามละครพวกเขาเองนั้นก็ไม่สามารถจะถูกตำหนิ พวกเรากำลังเล่นบทบาทของสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในละคร บทบาทของการก่อตั้งนั้นก็คงอยู่มาทุก ๆ ราวจรด้วยพ่อ ลูก ๆ นั้นก็ได้ดูแลค่าใช้จ่ายอย่างเพียงพอด้วยตนเอง ด้วยการทำตามศรัทธาที่ลูกนั้นก็จัดสรรค่าใช้จ่ายได้อย่างเพียงพอและสร้างอาณาจักรของลูกเองและไม่มีใครอื่นรู้ถึงสิ่งนี้ ชื่อของลูก “นักรบนิรนาม” นั้นโด่งดังอย่างยิ่ง ในความเป็นจริงไม่ได้มีนักรบนิรนามในกองทัพนั้น ได้มีการเก็บทะเบียนประวัติของทหารไว้ เป็นไปไม่ได้ที่ชื่อหรืออันดับของใครบางคนไม่ได้ถูกลงทะเบียน ในความเป็นจริงลูกคือนักรบนิรนาม ไม่ได้มีการกล่าวถึงชื่อของลูกในทะเบียนใด ๆ ลูกไม่ได้มีอาวุธใด ๆ ฯลฯ ไม่ได้มีความก้าวร้าวรุนแรงทางวัตถุใด ๆ ที่ลูกกำลังเอาชนะโลกด้วยพลังโยคะ พระเจ้าคือผู้ทรงอำนาจและลูกกำลังรับพลังจากท่านด้วยการจดจำระลึกถึง ลูกมีโยคะกับพ่อเพื่อที่จะกลับมาหาโมประธาน เมื่อลูกกลับมาหาโมประธานลูกก็ต้องการอาณาจักรที่สาโทประธาน เวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งสิ่งนั้นด้วยการทำตามศรัทธา ผู้ที่คงอยู่แต่ไม่ได้ปรากฏให้เห็นนั้นก็กล่าวได้ว่าแฝงตัว ลูกไม่สามารถมองเห็นชีพบาบาด้วยดวงตาทั้งสอง ลูกนั้นแฝงตัวและลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในพลังจากท่านอย่างแฝงตัว ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และเพียงผู้ที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่มีพลัง ลูกทั้งหมดจะบริสุทธิ์ในยุคทอง พ่อบอกลูกถึงเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของพวกเขา ลูกได้รับพลังจากพ่อกลับมาบริสุทธิ์และแล้วก็ปกครองอาณาจักรของโลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครสามารถเอาชนะโลกด้วยพลังทางวัตถุ นี่คือการของพลังโยคะ ผู้คนเหล่านั้นก็รับราแต่ลูกจะได้รับอาณาจักรในมือของลูก พ่อคือผู้ทรงอำนาจและดังนั้นลูกควรจะได้รับพลังจากท่าน เวลานี้ลูกรู้จักพ่อและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกรู้ว่าเพียงลูกเท่านั้นคือผู้คงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ไม่ใช่ทุกคนมีสำนึกนี้ ลูก ๆ ควรจะมีสำนึกนี้เพราะเพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับความรู้นี้ ผู้คนที่อยู่ภายนอกเหล่านั้นก็ไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่ได้รับอนุญาตให้หนึ่งในชุมนุมนี้ ทุกคนนั้นก็เรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์แต่ไม่มีใครคิดว่าตนเองนั้นเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเพียงแค่เฝ้าแต่ร้องเพลง: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือราม ผู้ที่เป็นของสีดาลูกทั้งหมดคือเจ้าสาวและพ่อคือเจ้าบ่าว ท่านมาเพื่อประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดติดแก่ทุกคน ท่านตกแต่งประดับประดาลูก ๆ ลูกได้รับสองเครื่องยนต์ รถโรลสรอยด์นั้นก็มียึดติดที่ตมมาก พ่อก็เป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ลูกพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ทำให้พวกเราบริสุทธิ์และพาพวกเรากลับไปกับท่านเถิด ลูกทั้งหมดกำลังนั่งที่อย่างเต็มไปด้วยความสงบ ลูกไม่ได้เล่นเครื่องดนตรี ฯลฯ ไม่มีเรื่องของความยากลำบากใด ๆ เฝ้าแต่จดจำพ่อขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา เฝ้าแต่แสดงหนทางแก่ใครก็ตามที่ลูกพบ พ่อพูดว่า: ให้ท่านแก่ผู้ทำบิบัติของพ่อ ลักษณะและนารายณ์ และเราแต่และกฤษณะผู้ที่ลูกพบ อย่าได้สูญเสียสิ่งนั้น ได้มีการให้ท่านแก่ผู้ที่มีค่าต่อท่าน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ก็เฝ้าแต่ให้ท่านแก่มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อคือผู้ทรงอำนาจ ลูกรับพลังจากท่านและกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด เมื่อราวันมาก็มีการบรรจบพบกันในเวลานั้นด้วยของยุคเงินและยุคทองแดง นี่คือการพบกันของยุคเหล็กและยุคทอง ลูกต้องเข้าใจทุกสิ่งเช่นความรู้นี้จะคงอยู่เป็นเวลายาวนานเพียงไร และบักตินั้นคงอยู่เป็นเวลายาวนานเพียงไร และแล้วลูกก็ต้องอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ผู้อื่น สิ่งหลักคือการจดจำพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด เมื่อพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดมาการทำลายล้าง

ก็เกิดขึ้นด้วยเช่นกัน เมื่อไหร่ที่สงครามมหาภารตะได้เกิดขึ้น? เมื่อพระเจ้าได้สอนราชาโยคะ ลูกสามารถที่จะเข้าใจว่าการเริ่มต้นของโลกใหม่และการสิ้นสุดของโลกเก่านั้นหมายถึงการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น โลกนั้นอยู่ในความมืดที่สุด เวลานี้โลกนั้นได้ถูกปลูกให้ตื่นขึ้นแล้ว โลกนั้นได้เคยหลับใหลมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร พ่ออธิบาย: คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและมองดูผู้อื่นด้วยสายตาของความเห็นพ้องเพศชายและแล้วเมื่อลูกให้ความรู้แก่ใครก็ตามก็จะมีพลังในคำพูดของลูก เป็นดวงวิญญาณที่อยู่อย่างบริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณนั้นอยู่อย่างบริสุทธิ์เขาก็ได้รับรางวัลที่บริสุทธิ์ เขาไม่สามารถได้รับรางวัลนั้นในเวลาใด ทุกคนต้องกลับมาบริสุทธิ์; บ้างก็จะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลัยโยคะและผู้อื่นนั้นก็ด้วยการลงโทษ การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนั้นอาศัยความเพียรพยายาม บาบาเฝ้าแต่ปลื้มใจลูกให้ฝึกฝนสิ่งนี้ เมื่อใดก็ตามที่ลูกไปที่ใดไปในการจดจำระลึกถึงบาบา เช่นที่พระนั้นก็ไปในทุกหนแห่งอย่างเงียบ ๆ ในการจดจำระลึกถึงพระคริสต์ พวกเขาเฝ้าแต่จดจำพระคริสต์ ผู้คนของบาร์ตก็จดจำผู้คนมากมาย พ่อพูดว่า: อย่าได้จดจำใครนอกจากผู้เดียว พวกเรานั้นได้รับสิทธิ์ต่อการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด การหลุดพ้นในชีวิตนั้นก็ได้รับมาใน 1 วินาที ในยุคทองทุกคนนั้นได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในขณะที่ในยุคเหล็กทุกคนนั้นอยู่ในชีวิตของบ่วงพันธะ ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ๆ และแล้วลูก ๆ นั้นก็จะต้องเปิดเผยพ่อ ท่านเฝ้าแต่ท่องทั่วทุกหนแห่ง เป็นหน้าที่ของลูกที่จะให้สาส์นแก่นมนุษย์ว่านี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาเพื่อจะให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย บาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไป นี่คือการที่แท้จริงที่พระเจ้าสอนลูก ลูกนั้นได้ตกลงมาด้วยการทำตามการกำหนดของมนุษย์ ในขณะที่ลูกนั้นประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกโดยการทำตามการกำหนดของพระเจ้า สิ่งหลักก็คือ: ขณะที่เดินเหิน นั่งและเคลื่อนไหวไปมาเฝ้าแต่จดจำพ่อและให้คำแนะนำของท่าน ลูกก็มีเข็มเครื่องหมายอยู่กับลูกและนั่นก็ไม่ใช่โรหากลูกจะให้เข็มเครื่องหมายนั้นฟรีแต่ให้แก่ผู้ที่มีความเท่านั้น พ่อนั้นก็พำนักกับลูก ๆ: ลูกนั้นจดจำพ่อทางร่างของลูกแต่กระนั้นลูกก็ลืมมันพ่อเหนือโลกของลูก! ลูกนั้นไม่อายุหรือ? ลูกนั้นเคยเป็นของหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์และเวลานี้ลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ลูกคือผู้ที่ได้ทำข้อตกลงกับพระเจ้า ตรวจสอบภายในตนเอง: สติปัญญาของฉันทันกำลังเร่ร่อนไปที่ใดหรือไม่? เป็นเวลายาวนานเพียงไรที่ฉันทจดจำพ่อ? พ่อพูดว่า: ตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตนเองกับพ่อผู้เดียว ลูกต้องไม่ทำความผิดพลาดใดๆ ในสิ่งนี้ ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกันว่า: จงมองดูผู้อื่นด้วยสายตาของความเห็นพ้องและลูกจะไม่สังเกตเห็นร่างกายและแล้วสายตาของลูกจะไม่เสียหายไป นี่คือการจุดหมายปลายทาง เพียงในเวลาไม่นานที่ลูกได้รับความรู้นี้ ทั้งหมดนั้นพูดถึงพี่น้องผู้คนนั้นก็พูดว่านี่คือความเห็นพ้อง นั่นเป็นสิ่งที่ดี พวกเราคือลูก ๆ ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นเหตุใดเรากำลังนั่งที่นี่เมื่อพ่อกำลังก่อตั้งสวรรค์เล่า? เฝ้าแต่อธิบายในวิธีนี้และเฝ้าแต่สร้างความก้าวหน้า พ่อต้องการลูกสาวที่มีค่าต้องงานรับใช้จำนวนมาก ศูนย์ต่าง ๆ จะเฝ้าแต่เปิดขึ้น ลูก ๆ นั้นก็ได้มีความใส่ใจในการนำคุณประโยชน์ให้แก่ผู้คนมากมาย อย่างไรก็ตามครูผู้ดูแลทุกคนนั้นก็ต้องเป็นมารดาที่ดีด้วยเช่นกัน ครูนนั้นก็ต่างลำดับกันไปด้วย พ่อพูดว่า: ที่ ๆ มีวัดของลักษมีและนารายณ์ ที่ ๆ มีวัดของชีวาที่ ๆ มีแม่น้ำคงคา ที่ ๆ มีผู้คนมากมายลูกควรจะไปและทำงานรับใช้ที่นั่น อธิบายแก่พวกเขา: พระเจ้าพูด: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ตามศรัทธา นี่คือการครอบครองของพระเจ้าของลูก ลูกมาที่นี่และอยู่ในบัดนี้เป็นเวลา 7 วันและอยู่กับครอบครัวนี้ ลูก ๆ ควรจะมีความสุขอย่างมากมาย กำลังมีการทำให้ลูกมีโชคหลายล้านเท่าโดยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด โลกนั้นไม่รู้ว่าพระเจ้าสามารถสอนลูก ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่นี้ดังนั้นลูกควรจะมีมีความสุขอย่างมาก พวกเรากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกควรมีความใจกว้างอย่างยิ่ง ลูกกำลังทำให้พ่อเป็นหนึ่งลูก ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกให้ในนามของพระเจ้าลูกได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปของลูกใช่หรือไม่? เมื่อลูกให้ทุกสิ่งแก่บาบา บาบาก็ต้องให้ทุกสิ่งแก่ลูกด้วยเช่นกัน ลูกไม่ควรจะมีความคิดว่า: ฉันได้ให้แก่บาบา ผู้คนมากมายก็คิดว่า: ฉันได้ให้มากเท่านั้นดังนั้นเหตุใดฉันจึงไม่ได้รับความเอื้อเฟื้อเป็นพิเศษเล่า? ลูกนั้นได้ให้ข้าวหนึ่งกำมือและได้รับอำนาจในการปกครองโลก บาบาคือผู้ประทาน ราชานั้นสูงศักดิ์เมื่อเราได้พบราชาเป็นครั้งแรกเราก็ได้ให้ของขวัญแก่เขาแต่เขานั้นก็จะไม่มีวันรับสิ่งนั้นด้วยมือของเขาเอง เขานั้นก็จะบอกให้ลูกให้สิ่งนั้นกับเลขานุการของเขา ชีพบาบาเป็นผู้ประทานดังนั้นท่านจะรับเอาจากลูกได้อย่างไร? ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้ให้ของขวัญแก่ท่าน อย่างไรก็ตามบาบานี้ก็จะให้รอยเท้าเป็นการตอบแทนแก่ลูก ดังนั้นลูกไม่ควรที่จะมีความคิดว่าลูกได้ให้แก่บาบา คิดเสมอว่าลูกนั้นกำลังรับ ลูกจะกลายเป็นอภิมหาเศรษฐีที่นั่น ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่าในทางปฏิบัติ ลูก ๆ มากมายนั้นก็มีใจกว้างในขณะที่ผู้อื่นมากมายนั้นก็แม้กระทั่งตระหนี่ถี่เหนียว พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งว่าพวกเขากำลังจะกลับมาเป็นอภิมหาเศรษฐี พวกเรากำลังจะกลับมาเป็นสุขอย่างยิ่ง เมื่อพระเจ้าผู้เป็นพ่อนั้นไม่ปรากฏอยู่ท่านก็ให้ผลสำหรับช่วงระยะเวลาชั่วครวณในทางอ้อมแก่ลูก เมื่อท่านนั้นได้ปรากฏตัวท่านก็ให้แก่ลูกถึง 21 ชาติเกิด ได้เคยมีการจดจำว่ากำลังสมบัติของ

ชีพบาบานั้นเปี่ยมล้น จงมองดู มีลูกๆ อยู่มากมายแต่ไม่มีใครที่จะรู้ว่าใครได้ทำอะไร พ่อรู้และกระเป่า(บราห์มา)ที่พ่ออยู่นั้นก็รู้ ท่านนั้นธรรมดาอย่างสมบูรณ์ เนื่องจากสิ่งนี้เมื่อลูกจากที่นี่ไปความซาบซึ้งนั้นก็หายไป เมื่อไม่มีความรู้และโยคะการปะทะเล็กๆ น้อยๆ นั้นก็คงอยู่ต่อไป มายานี้ก็ทำให้แม่แต่ลูกที่ติดนั้นพ่ายแพ้ มายาทำให้พวกเขานั้นไม่รู้คิด มายาทำให้พวกเขานั้นไปจากพ่อ ลูกไม่สามารถจะจดจำพ่อผู้ที่ลูกมาหาได้หรือไม่? ควรจะมีความสุขภายในอย่างมากมาย วันนั้นได้มาถึงที่ซึ่งลูกเคยพูดว่า: เมื่อพ่อมา พวกเราจะเป็นของท่าน พระเจ้ามาและนำลูกมาเลี้ยงดูและตั้งนั้นลูกนั้นก็กล่าวได้ว่าเป็นผู้มีโชคอย่างยิ่ง ลูกควรจะคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างยิ่งแต่มายาทำให้ลูกสูญเสียความสุขของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พระเจ้าได้นำพวกเรามาเลี้ยงดู ท่านได้กลายเป็นครูของพวกเราและสอนพวกเรา จดจำโชคหลายล้านเท่าของลูกและคงอยู่อย่างมีความสุข
2. ทำให้สายตามั่นคง: พวกเรา ดวงวิญญาณคือพี่น้องเพศชาย อย่าได้มองดูที่ร่างกาย หลังจากที่ได้ทำข้อตกลงกับพ่อ อย่าได้ปล่อยใจให้สติปัญญาของลูกเร่ร่อน

พร: ขอให้ลูกเปี่ยมล้นด้วยสมบัติของความสุขและกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวลโดยการเปลี่ยนแปลง “ของฉัน” ไปเป็น “ของท่าน”

ลูกๆ ผู้ที่กล่าวว่า “ทุกสิ่งคือของท่าน” อยู่อย่างไร้กังวล “ไม่มีสิ่งใดเป็นของฉัน ทุกสิ่งคือของท่าน” เมื่อลูกมีการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นลูกกลับมาไร้กังวล ทุกคนต้องการอยู่อย่างไร้กังวลในชีวิตของเขา ที่ใดที่ไม่มี ความกังวลที่นั่นมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ โดยการพูดว่า “ของท่าน” ลูกอยู่อย่างไร้กังวลและสมบัติของความสุขของลูกจะเปี่ยมล้น ลูกจักรพรรดิที่ไร้ความกังวลมีสมบัติที่นับไม่ถ้วน ไม่จบสิ้น ไม่ดับสูญซึ่งลูกจะไม่มีแม้กระทั่งในยุคทอง

คติพจน์: การใช้สมบัติของลูกสำหรับงานรับใช้หมายถึงการเพิ่มบุญของการสะสมของลูก

*** โอม ซานติ ***